

ἔπρεπε τάχα νὰ μεταχειρισθῇ λόγις τόσους οἰνεράς, καὶ γενναιίες, ὡσαὖ νὰ ἔθελα νὰ ἀντιπολεμήσω ἐνας διδάσκαλον; Ναίσκε, μὲν ἐπει, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἐκλαβῆς τῷρας ὡς ἐνας διδάσκαλον, καὶ αἷς ἴδωμεν αὐτὴν τὴν νέαν ἀπόδεξιν τῆς κινήσεως τῆς Γῆς.

Ορισμός σας, τὴν ἀπεκρίσην, ἵδε αὕτη ἔναι, ἡ ὅποια μὲν ἀρέσει κανόνη περιβολὴν, ισως διατὶ τὴν ἐπενόησα ἐγὼ μόνος με. Ως τόσου αὐτὴ ἔναι τόσου καλὴ, καὶ τόσου φυσικὴ, ὅπερ δὲν τολμῶ νὰ πληροφορήσω τὸν ἑαυτόν με ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ ἐφευρετής. Καὶ ἔναι ἀπότελος βέβαιον ὅτι ἔνας τροκαταλημμένος, καὶ πισματικὸς σοφὸς ὅπερ ἔθελεν ἀποφασίσῃ νὰ ἀντιλέξῃ αἱς αὐτὴν, ἔθελε καταντήσῃ νὰ ὅμιλήσῃ πολλὰ, τὸ ὅποιον ἔναι ὁ μόνος τρόπος δι' ἧς ἔνας σοφὸς ἥμπορεῖ νὰ παραχαλισθῇ, καὶ νὰ συγ-

χισθῆ. Πρέπει λοιπὸν ἀφεύκτως, καὶ
ἀπαρχιτήτως, ἦ ὅλα τὰ Οὐράνια σώμα-
τα νὰ περιερέφωνται εἰς ἄκοσιτέσσαρας
ῶρας τριγύρος εἰς τὴν Γῆν, ἥ ἡ Γῆ περι-
εφομένη αὐτῇ περὶ αὐτὴν εἰς ἄκοσιτέσ-
σαρας ὡρας, νὰ ὑποδίῃ αὐτὴν τὴν κίνη-
σιν εἰς ὅλα τὰ Οὐράνια σώματα. Α' λ-
λὰ τὸ νὰ ἔχει τῷν τῷν πραγματικῶς τὰ
Οὐράνια σώματα αὐτὴν τὴν περιεροφήν
εἰς ἄκοσιτέσσαρας ὡρας τριγύρος εἰς τὴν
Γῆν, εἶναι τὸ μόνου πρᾶγμα τῷ κόσμῳ
ὅπερ ἔχει ὀλιγωτέραν πιθανότητα, μ.
ὅλου ὅπερ ἡ ἀτοπία δὲν κτυπᾷ εἰς τὰ
μάτια κατὰ πρώτην προσβολήν. Οὐλοι
οἱ Πλανῆται κάμνουν τὰς μεγάλας τῶν
περιόδων περὶ τὸν Ήλιον, αὐταὶ ὅμως
αἱ περίοδοι εἶναι ἀνισοὶ πρὸς ἀλλήλας κα-
τὰ τὰς ἀποξάσεις ὅπερ οἱ Πλανῆται ἔ-
χειν ἀπὸ τῷ Ήλίῳ, καὶ ἀναλόγως οἱ
πλέον μακρυνοὶ ἀποπερατεῖν τὰς περιό-
δες τῶν εἰς περισσότερον καιρὸν, τὸ
ποῖον

ποῖου εἶναι κατὰ πάντα λόγου φυσικόν.
 Αὐτὴ ἡ τάξις διατηρεῖται μάλιστα καὶ με-
 ταξὺ ἐξ τῆς μικρὸς ὑποδεεζέρας Πλανή-
 τας ὅπερι κυκλοφορεῖ τριγύρως ἐξ ισχυένσε^ς
 μεγάλου Πλανήτην. Οὐδεν αἱ τέσσα-
 ριαι Σελῆναι τῷ Διὸς, καὶ πέντε τῷ Κρό-
 νῳ, κάμνου τὴν κυκλοφορίαν των ἐξ πε-
 φισσότερον ἡ ὄλιγώτερον οαιρὸν περὶ τὸν
 μεγάλον τας Πλανήτην καθ' ὃσον μᾶλ-
 λον, ἥ ἦττον ἀπέχεσιν ἀπ' αὐτόν. Πρὸς
 τέτοις εἶναι ὁμολογύμενον ὅτι οἱ Πλα-
 νῆται εἴχουν ὅλοι κινήσις ἔκαστος περὶ τὸ
 ίδιον κέντρον τας, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἀκόμη
 αἱ κινήσις εἶναι ἀνισοὶ πρὸς ἀλλήλας, καὶ
 δὲν ἴξεύρει τινὰς καλὰ ἐπάνω ἐξ τί διευ-
 θετῶνται, καὶ διατάττεται αὐτὴ ἡ ἀνισό-
 της, καὶ ἀν τόπο προέρχεται ἡ ἀπὸ τῆς
 διαφορετικῆς παχύτητος τῶν Πλανήτων,
 ἡ ἀπὸ τῆς διαφορετικῆς των σερεότητος,
 ἡ ἀπὸ τῆς διαφορετικῆς ταχύτητος τῆς
 ιδιαιτέρας Δίνης ὅπερι περιέχει τὸν καθ'

ἔνα, καὶ τῆς ὑγρᾶς ὕλης ἐν ᾧ ἔκαστος φέρεται. Τέλος πάντων ὅμως ἡ ἀνισότης αὐτῇ ἔναι δικολογεύμενη, καὶ βεβαία, καὶ ἐν γένει τοιαύτη ἔναι ἡ τάξις τῆς φύσεως, στὶς ἐκεῖνο ὅπῃ ἔναι κοινὸν εἰς πολλὰ πράγματα νὰ τροπολογῆται, νὰ μεταβάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀπὸ διαφορετικὰς ἴδιοτροπίας.

Σὲ καταλαμβάνω, διέκοψε τὸν λόγον μ' ἡ Μαρκέζα, καὶ μὲ φαίνεται πῶς ἔχεις μὲ ὄρθιὸν λόγου μεγάλο δικαιον· ναίσκε, καὶ ἔγὼ ἔμαι μὲ τὴν γνώμην σε· διατὶ, ἀν οἱ Πλαυῆται περιερέφουντο περὶ τὴν Γῆν, ἐπρεπε νὰ περιερέφωνται εἰς ἀνίσθις καιρὸς κατὰ τὰς ἀνίσθιτων ἀποσάσεις, κανὼς κάμνην καὶ περὶ τὸν Ήλιον. Δὲν ἔναι αὐτὸ ὅπῃ θέλαις νὰ μὲ ἀπῆς; σωζότας κεράμις, τὴν ἀπεκρίσην, αὐτὸ τὸ ἴδιον. Αἱ ἀνιστάτων ἀποσάσεις ὡς πρὸς τὴν

Γῆν

Τὴν ἐπρεπε νὰ προξενήσῃς ἀφεύκτως διαφορὰς ἃς αὐτὴν τὴν περὶ τὴν Γῆν δοκεῖσαι κίνησιν. Εἴπεται δὲ τὰ Αἴπλαινη Αἴρεις ὅπερ ἔναι τόσου ἐπ' ἀπειρον μεμάκρυσμέναι ἀπὸ ἡμᾶς, τόσου πολλὰ ὑψώμεναι υπερβάνω ἀπὸ ὅλα τὰ σώματα ὅπερ ἡμπορεῦν νὰ ἔχει περὶ ἡμᾶς μίαν κίνησιν γενικὴν τολάχιστον κάμενος ἃς τόπου ὅπερ αὐτὴ ἡ κίνησις ἐπρεπε νὰ εἴναι πολλὰ πιστανὸν ὅτι δὲν ἥθελαν ἡμπορεῖς νὰ κυκλοφορεῖν περὶ ἡμᾶς ἃς ἀκοστέσσαρας ὄρχες, ὡσὰν τὴν Σελήνην ὅπερ ἔναι τόσου πλησίον πρὸς ἡμᾶς; τέλος πάντων οἱ Κομῆται ὅπερ ἔναι ξένοι ἃς τὴν Δίνην μας, ὅπερ ἔχει μέσα ἃς αὐτὴν δρόμους τόσου διαφορετικὲς ὁ ἔνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, ὁπερ ἔχει ὡσαύτως ταχύτητας τόσου διαφορετικὲς, αὐτοὶ καθέν δὲν ἐπρεπε νὰ εἴναι ἐξηργμένοι, καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς περιερέφωνται ὅλοι τριγύρων

ας ἡμᾶς ἀπαρασάλευται εἰς αὐτὸν τὸν
ζειον καιρὸν τῶν ἀκοσιτεσσάρων ὥρῶν;
μὰ ὅχι, Πλαιτται, Αὔρα Αὐπλανῆ,
Κομῆται, ὅλα θέλεν κυκλοφορῆ εἰς ἀ-
κοσιτέσσαρας ὥρας τριγύρε εἰς τὴν Γῆν.
Τελάχιστον καὶ ἀν ἦτον μεταξὺ εἰς αὐ-
τας ὅλας τὰς κινήσεις μερικὰ λεπτὰ δια-
φορᾶς, ἡμπορεῖσε τινὰς νὰ εὐχαριστῇ
ὅπωσδεν. Μὰ νὰ εἶναι ὅλαι μὲ τὴν
πλέον ἀκριβεσάτην ἰσομετρίαν, ἢ μᾶλ-
λον μὲ τὴν μόνην ἀκριβῆ ἰσομετρίαν ὅ-
πε εἶναι εἰς τὸν κόσμον, εἴτε λεπτὸν καὶ
περισσότερον, ἢ ὅλιγώτερον. Τῇ ἀλη-
θείᾳ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τερατωδέσαται
ὑποπτον.

Ωχ! εἶπεν ἡ Μαρκέζα, ἐπειδὴ καὶ
ἔνδεχεται αὐτὴ ἡ μεγάλη, καὶ ἀκριβῆς
ἰσομετρία νὰ εἶναι μόνον καὶ μόνον εἰς
τὴν ἔδικήν μας φαντασίαν, ἐγὼ εἶμαι
πολλὰ πληροφορημένη ὅτι ἔξω ἀπὸ τὴν

φαντασίαν μας δὲν ὑπάρχει ἀλλαχθεῖ. Καὶ εἴμαι πολλὰ ἐύχαριστημένη ὅτι ἔνας πρᾶγμα, ὅπερ δὲν εἴναι παντελῶς κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς φύσεως, αὐνάγεται ὅλως
 οὐδὲν ὅλος εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀπελευθερώται ἡ φύσις, μὲν ὅλου ὅπερ αὐτὸς γίνεται μὲν ζημίειν μας. Οὐσον τὸ κατ' ἐμὲ, τὴν ἀπεκρίθην, εἴμαι τόσον ἐχθρὸς τῆς ἐντελεχείας. Ισομετρίας ὅπερ δὲν σέργω καὶ αὐταὶ αἱ περίοδοι ὅπερ ἡ Γῆ κάμνει αὐτῇ περὶ αὐτὴν κάνει ἡμέραν υἱὸν εἴναι ἀκριβέσατα ἀκοσιτεσσάρων ὥρῶν, καὶ πάντοτε ισόμετραι πρὸς ἀλλήλας, ἀλλ᾽ ἐχω πολλὴν κλίσιν υἱὸν πιεύσω ὅτι καὶ μεταξὺ εἰς αὐτὰς παρεγχωρεῖ κάποια διαφορά. Διαφορά! ἐφώναξεν ἡ Μαρκέζα, καὶ τὰ ὠρολόγια μας δὲν δέχνεν πάντοτε μίαν ἐντελῆ ισομετρίαν; ὥχ! τὴν ἀπεκρίθην, παντελῶς δὲν δέχομαι τὴν μαρτυρίαν τῶν ὠρολογιῶν μας, ἐπειδὴ καὶ ὥχι μόνον αὐτὰ τὰ ἴδια δὲν ἡμ-

πορῶν νὰ ἔιναι ποτὲ κατὰ πάντα σωζά, ἀλλὰ καὶ ἀν τῆς εἰδελαν τῆς σώσαι καμμίαν φορῶν μὲ ἀκρίβειαν σωζά, ὅπῃ νὰ δέξειν ὅτι μία περίοδος εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἔιναι διεξοδικωτέρα, ἡ συντομωτέρα ἀπὸ μίαν ἄλλην, οἵ αὐτῷ ποτε οὔτε πότεν εὐχαριστήσῃ καλύτερα νὰ ὑποθέσῃ τὰ ὥρολόγια ἔιναι χαλασμένα, παρὸτε νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ἡ Γῆ ἔχει καμμίαν ἀνισότητα, καὶ ἀταξίαν ἀς τὰς περιόδους της. Ι'δὲ ἔνα πολλὰ ἀξεῖον σέβας ὅπῃ ἔχειν ὅλοι διὰ τὴν Γῆν. Οὐδεν ἐγὼ δὲν θέλω ἐμπιευθῆ ποτὲ ἀς τὴν Γῆν περισσότερου ἀπ' ὅσου ἐμπιεύομαι ἀς ἔνα ώρολόγι. Διατὶ, τὰ αὐτὰ πράγματα χεδὸν ὅπῃ ἡμπορῶν νὰ χαλάσουν τὴν τάξιν τῆς ἐνὸς, ἡμπορῶν νὰ μετατρέψουν καὶ τὴν τάξιν τῆς ἄλλης. Πιεύω ὅμως μόνου ὅτι χρειάζεται περισσότερος καιρὸς ἀς τὴν Γῆν, ἀπ' ὅσος χρειάζεται ἀς ἔνα ώρολόγι, διὰ νὰ χαλάσῃ αἰσθη-

τῶς ἡ τάξις της, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη
ὑπεροχὴ ὅπερ ἡμπορεῖ τινὰς νὰ ἀποδώσῃ
ἀς τὴν Γῆν. Ή^λαδυνατεῖ τάχα νὰ πλη-
σιάσῃ ἡ Γῆ ὄλιγον κατ' ὄλιγον εἰς τὸν
Ηλίουν (α'); καὶ τότε εὑρισκόμενη εἰς ἔ-
νως τόπου ὅπερ ἡ ὥλη ἡδελεν ἡσθαι
πλέον κινημένη, καὶ ἡ κίνησις ταχυτέ-
ρα, ἡδελε κάμη εἰς καιρὸν ὄλιγώτερον
τὴν διπλῆν της περίοδον, καὶ περὶ τὸν
Ηλίουν, καὶ περὶ ἑαυτήν. Τότε οἱ χρό-
νοι ἡδελαν ἡσθαι συντομότεροι, καὶ αἱ
ἡμέραι ἐπίσης. Δὲν ἡδελεν ἡμπορέσῃ
ὅμως τινὰς νὰ τὸ αἰσθανθῆ, ἡ νὰ τὸ
παρατηρήσῃ. ἐπειδὴ καὶ δὲν ἡδελαν λά-
ψη ὅλοι ἀπὸ τῇ γὰρ διαμοιράζεν πάντο-
τε τὰς χρόνις εἰς τριακοσίας ἔξηντα πέν-
τε ἡμέρας, καὶ τὰς ἡμέρας εἰς ἕκαστεσ-
σαρας ὕδρας, καὶ ἔτω χωρὶς νὰ ξῆ τινὰς
τότε περισσότερον ἀπ' ὅσον ξῶμεν τώ-
ρα, ἡδελε ξῆ περισσότερες χρόνις. Καὶ
ἐκ τῇ ἑναυτίς αὖ ἡ Γῆ ἀπομακρυνθῆ ἀ-

πὸ τὸν Ἡλίου, οὐδέλευτον δῆμον ὁλιγωτέρος
χρόνος ἀπ' ὅσας ζῶμεν ἡμεῖς, χωρὶς
νὰ ζεῦν ὁλιγώτερον. Πολλὰ ἐνδέχεται,
ἀπεκρίθη ἡ Μαριέζα, ὅτι αὖτον ἡ θε-
λε συνέβη, μία διεξοδικὴ συνέχεια αἰώ-
νων δὲν ἡθελεν ἥμπορον νὰ προξενήσῃ,
εἶμη πολλὰ μικρὰς διαφοράς. Εἰς αὐτὸν
συγκατανεύω, τὴν εἶπα, διατὶ ὁ τρόπος
τῆς φύσεως δὲν εἶναι Ἑρμητικὸς, καὶ ἡ μέ-
διοδός της εἶναι νὰ φέρῃ τὰ πράγματα
δι’ αὐτεπεσθήτων βαθμῶν, οἱ ὅποιοι γί-
νονται αἰσθητοὶ μόνον εἰς τὰς πολλὰ τα-
χείας, καὶ ὁραδίας μεταβολάς. Οὐδεν
ἡμεῖς δὲν εἴμενα σχεδὸν ίκανοι νὰ αἰ-
δανθῶμεν ἄλλην μεταβολὴν, ἐκτὸς μό-
νου τὰς τροπὰς τῶν καιρῶν τῇ χρόνῳ,
αἱ ἄλλαι ὅμως ὅπερ γίνονται μὲ κάποιαν
βραδύτητα μᾶς λανθάνουν, καὶ μᾶς δια-
φεύγουν σχεδὸν ὅλαι. Ως τόσον τὰ
πάντα εἶναι εἰς ἔνα κλονισμὸν διηνεκῆ,
καὶ ἀκολέσως τὰ πάντα ἄλλοιενται, καὶ

μεταβάλλονται, καὶ δὲν ἔμεινε καῦν ὅτε
μία κάποια νέα, τὴν ὅποιαν προσαράν-
τα σχεδὸν ἦδη χρόνων ἐβλεπαν μὲ τὰ
τηλεσκόπεια εἰς τὴν Σελήνην, χωρὶς νὰ
γηράσῃ καὶ αὐτὴ προφανέσαται. Ή ὁ-
ποῖα ἔχει ἔνα πολλὰ ὠραῖον πρόσωπον,
τώρα ὅμως τὰ μάγνηλά της ἐβέλησαν,
ἡ μῆτη της ἐμάκρυνε, τὸ μέτωπόν της,
καὶ τὸ πηγῆνι της ἐπετάχθησαν ἔξω,
εἰς τρόπου ὅπερ ὅλα τὰ θέλγητρα τῆς
ὠραιότητός της ἐχάθησαν, καὶ φοβεύ-
ται μάλιστα καὶ τὴν ζωήν της.

Τί εἶναι αὐτὸς ὅπερ μὲ διηγῆσαι; διέ-
κοψε τὸν λόγον με τὴ Μαρκέζα. Δὲν
εἶναι ἀξεῖσμος κερά με, τὴν ἀπεκρίσην,
ἄλλα τῷ οὐτι τῇ βλεπαν εἰς τὴν Σελήνην
μίαν μορφὴν πολλὰ παράξενην, ἡ ὅποια
ἔχει σχῆμα μιᾶς κεφαλῆς γυναικὸς ὅ-
περ εὔγαινε μεταξὺ ἀπὸ τὰς βράχες,
καὶ ἔπειτα συνέβη μία μεγάλη μετα-

βολὴ

ΕΘΝΑ πληρ. II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

βολὴ ἐς ἔκεινο τὸ μέρος, ὡς φαίνεται
νέλαι ἐγκρέμνισαν τίποτες κομμάτια βζ-
νῶν καὶ ἀφησαν ἀνοικτὰ τρεῖς κορυφὰς,
αἱ ὅποιαι δὲν ἥμπορεν πλέον νὰ χρησι-
μεύσουν εἰς ἄλλο εἶδος, ἐκτὸς μόνου εἰς τὸ
νὰ σχηματίσουν ἔνα μέτωπον, μίαν
μῆτιν, καὶ ἔνα πηγῆνι μίας γριοῦς γυ-
ναικός. Δὲν ὅμοιάζει, ἐπεν δὲ Μαρκέζα,
ὅτι εἴναι εἰς τὸν κόσμον μία κακοποιὰ ἐ-
μαρμένη ὅπερ ἔχει νὰ κάμῃ πάντοτε μὲ
τὴν ὠραιότητα; καὶ σᾶν νὰ μὴν ἦτον
ἄλλο τίποτες εὔρεση ἵσια ἵσια αὐτὸ τὸ
πρόσωπον τῆς νέας νὰ χαλάσῃ ἐπάνω
εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Σελήνης!
ἵσως πρὸς ἀνταμαβὴν, τὴν ἀπεκρίθην,
αἱ μεταβολαὶ ὅπερ συμβαίνεν εἰς τὴν
ἐπιφάνειαν τῆς ἐδικῆς μας Γῆς νὰ καλ-
λωπίζεν κάνενα πρόσωπον, ὅπερ οἱ κά-
τοικοι τῆς Σελήνης νέλαι βλέπεν εἰς
αὐτήν. Εὐνοῶ ὅμως πρόσωπον κατὰ τὸν
τρόπον τῆς Σελήνης, ἐπειδὴ καὶ ὁ καθ'

ἔνας ἀνάγει ἐς τὰ ὑποκάμενα τὰς ἴδεας ἀπὸ τὰς ὅποιας ἔναι γεγάτος ὁ νεῖς τῷ. Οἱ Αἰρούμοι μας βλέπεν μέσα εἰς τὴν Σελήνην πρόσωπα κοριτζῶν, μαζὲ ἀν ἡθελαν παρατηρήσῃ αἱ γυναικες, οἵσως ἡθελαν ίδη εἰς τὴν Σελήνην εὔμορφα πρόσωπα ἀνδρῶν. Εἴγω ὅμως κεράμες δὲν ίξεύρω ἀν δὲν ἡθελα ίδη ἐκεῖ τὸ ἐδίκον σας πρόσωπου. Οὐμολογῶ, μ' ἀπεκρίνη ὅτι δὲν ἡθελα δυνηθῆ νὰ παρατηνῶ ἀπὸ τῇ νὰ εἶμαι ὑποχρεωμένη ἐς ἔνα ὅπερ ἡθελε μὲ εὔρη εἰς τὴν Σελήνην, μαζὲ ως τόσου ἐγὼ ἐπιτρέψω εἰς ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ ὅλιγης ὥρας μ' ἔλεγες· συμβαίνεν λοιπὸν εἰς τὴν Γῆν μεταβολαι μεγάλαι, καὶ προφανεῖς;

Εἶναι μᾶλλον τῇ πιθανῇ ἐνδεχόμενον, τὴν ἀπεκρίνην, ὅτι συνέβησαν πολλάκις, ἐπειδὴ καὶ πολλὰ βενὰ ὑψηλὰ, καὶ μεμακρυσμένα ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

Ἄνω

E.Y. Γαλαζού
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

εἴναι γεμάτα ἀπὸ ὕδραις, τὰ δὲ ὅποια
ἀπαρχιτήτως καὶ ἀναγκαίως ἀποδεικνύου-
στι τὸ οὐρὴν ἐσκέπταζε τὸ πάλαι αὐτὰ
τὰ βρυα. Πρὸς τέτοις εὑρίσκονται συχ-
νάκις πολλὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν Νάλασ-
σαν πέτραι εἰς τὰς ὅποιας εἴναι προσκω-
λυμένα θάρια ἀπολιθωμένα. Ποῖος λοι-
πὸν ἐνδέχεται νὰ τὰ ἔβαλεν ἐκεῖ, αὐτὸν ἡ
Νάλασσα δὲν ἔτοι τὸ πάλαι εἰς ἐκεῖ-
νο τὸ μέρος; οἱ μῦνοι λέγουν ὅτι ὁ Ή-
ρακλῆς διεχώρισε μὲ τὰ δύω τα χέρια
δύω βρυα ὄνομαζόμενα τὸ μὲν Κάλπη,
τὸ δὲ Αὐβίλυξ, τὰ δὲ ὅποια κάμενα με-
ταξὺ τῆς Αὐφρικῆς, καὶ τῆς Ισπανίας
ἐμπόδιζαν τὸν Ωκεανὸν, καὶ ὅτι ἀνδρόου
ἡ Νάλασσα ἐρρέεται μὲ βιαίων ὁρμὴν
ἐπάνω εἰς τὴν Ἱπειρού, καὶ ἀπετέλεσε
τὸν μεγάλον ἐκεῖνον κόλπον, ὅπερ ἦδη
ὄνομαζεται μεσόγαιος Νάλασσα· οἱ μῦ-
νοι, ὅμως δὲν εἴναι κατὰ πάντα μῦνοι,
ἀλλ' εἴναι Ιζορίαι τῶν παλαιῶν καιρῶν,

αἱ ὄποιαι ἦ ἀπὸ τὴν ἀγνοιαν καὶ ἀμά-
νιαν τῶν ἐστινῶν, ἦ ἀπὸ τὴν κλίσιν,
καὶ ἔρωτα ὅπερ ἔχαν εἰς τὸ τερατωδέ-
ερον (ἀθένεια παμπάλαιαι, καὶ ἀρ-
χαιόταται τῶν ἀνθρώπων) συνεμίχ-
νησαι μὲν μεταφορὰς, καὶ ἀληγορίας,
καὶ ἔξαλοιώνησαν. Οὐδεν δὲ τι ὁ Ἡρα-
κλῆς διεχώρισε δύω βενὰ μὲ τὰ δύω
τα χέρια, αὐτὸς ἔναι κατὰ πάντα ἀ-
πίσευτον. Ότι ὅμως εἰς τὸν καιρὸν κα-
νενὸς Ἡρακλέως, ἐπεδή καὶ ἐξάνησαν
ὑπὲρ τὰς πενήντα, ὁ Ωκεανὸς κατεβύ-
νισε δύω βενὰ τὰ πλέον μικρὰ, καὶ
ἀδύνατα ἀπὸ τὰ τριγυρινὰ, οἵσως διε
τῆς βοηθείας κανενὸς μεγάλῳ σεισμῷ,
καὶ ἔχυνη μεταξὺ τῆς Εὐρώπης, καὶ
τῆς Αὐρωρᾶς, αὐτὸς τὸ πισεύω χωρὶς
μεγάλην δυσκολίαν· καὶ λοιπὸν αὐτὸς
ἦτον μία μεγάλη κηλὶς τὴν ὄποιαν οἱ
κάτοικοι τῆς Σελήνης εἶδαν νὰ φανῇ ἔξ
ἀπροόπτες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς

μας, ὡσὰν ὅπερ ἴξεύρετε κερά με ὅτι
αἱ θάλασσαι φαίνονται μακρόθεν ὡσὰν
κηλῖδες. Τέλαχισον δὲ ἡ κοινὴ δόξα
ἔναι τὸ Σικελία διεχωρίου ἀπὸ τὴν
Ιταλίαν, καὶ ἡ Κύπρος ἀπὸ τὴν Συ-
ρίαν. Εὐνοτε εὐγῆκαν νέαν νησιάς εἰς τὴν
θάλασσαν· οἱ σεισμοὶ πολλάκις κατε-
βύνοσαν βυνὰ, καὶ ἐξεφύγονταν ἄλλα,
καὶ μετέσρεψαν τὰ ὁρεύματα τῶν πο-
ταμῶν. Οἱ φιλόσοφοι μάλιστα μᾶς ἐ-
παπειλεῦν ὅτι τὸ βασίλειον τῆς Νεαπό-
λεως καὶ ἡ Σικελία ὅπερ ἔναι Γαῖαι ἐ-
πιζηριγμέναι ἐπάνω εἰς μεγάλας ὑπο-
γάγεις καμάρας γεμάτας ἀπὸ θεάφι, ἐν-
δέχεται νὰ βγλήσεν κάμμιαν ἡμέραν,
ὅταν αἱ καμάραι ἔκειναι δὲν θέλεν ἔναι
πλέον ἀρκετὰ ἰδευραὶ διὰ νὰ ἀντιστ-
εῖν εἰς τὸ πὺρ ὅπερ ἐμπεριέχει, τὸ ὅ-
ποῖον κατὰ τὸ παρὸν ἐξατμίζεται ἀπὸ
τὰς Κρατῆρας τῆς Βεζεβίζ, καὶ τῆς Αἴ-
της. Τὸ δὲ λοιπὸν ἀρκεταὶ μεταβολαὶ

διὰ νὰ μετατρέψεν πολυαδῶς τὸ θέαμα ὅπῃ παρασήνομεν ἐξ τῆς κατοίκης τῆς Σελήνης.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΡΕΥΝΩΝ ΜΕΣΟΛΗΝΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΕΤΣΙΟΣ

Πολὺ καλύτερα ἀγαπᾶσα, εἴπεν ἡ Μαριέζα, νὰ τοῖς ἐπροξενέσαμεν πλῆξιν, καὶ ἀγδίαν παρασήνουτες ἐξ αὐτὰς ἀδιακόπως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μονοθεὸς θέαμα, παρὰ νὰ τοῖς προξενῆμεν τέρψιν, καὶ ἥδονὴν μὲ ἐπαρχίας καταβυθισμένας.

Αὐτὸ δὲν ἔναι τίποτες ἀκόμι, τὴν ἀπεκρίσην, συγκρινόμενον μὲ τὰ ὅσα συμβαίνεν ἐξ τὸν Δῖα πρέπει νὰ ξεύρετε ὅτι ἐξ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῷ τῷ Πλανήτε φαίνεται ἐνα εἶδος ὥστε ζῶναι μὲ τὰς ὅποιας ἔναι τρόπον τινα περιτταλιγμένος, αἱ ὅποιαι διαχωρίζονται ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην, ἡ ἀπὸ τὰ διαλέιμματα ὅπῃ ἔναι μεταξύ των, ἡ ἀπὸ τὰς